

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΔΑΟΣ ΜΟΥΣΩΝ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ

10 ΛΕΠΤΑ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΥΝΑΡΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι, ἔτησία Δρ. 6

» » ἔξαμηνος » 4

Ἐξωτερικοῦ ἔτησία Φρ. 10

» » ἔξαμηνος » 6

ΕΚΑΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ἔκλειψις τοῦ Ἡλίου (μετὰ εἰκόνων), ὑπὸ Φρίκ. — Οἱ Ἴνδοι (συνέχεια καὶ τέλος) ὑπὸ Δ. Γ. — Αἱ περὶ ἠλεκτρισμοῦ ἰδέαι τοῦ Φλαμπαριώνο. — Ἡ ἐκ τῆς Μάγνης γέφυρα καὶ τὰ σχέδια τῶν μηχανικῶν Schneider καὶ Hersent (μετὰ εἰκόνων) ὑπὸ Φ. Π. — Ἡ Ἰωσάνα Ραμῶ, ὑπὸ Maurice de Fos (μετὰ εἰκόνων), μετάφρασις. — Ζωὴ μετὰ τὴν κατατόμησιν — Ὁ παπποῦς διαβάσει τὴ «Φύσι» (ἱστορικὸν διήγημα). — Ἡ πρόοδος τοῦ φωτισμοῦ. — Εὐτράπελον πνεῦμα. — Αἰνίγματα. — Ἀνταποκρίσεις τῆς «Φύσεως». — Ἀγγελίαι.

Η ΕΚΛΙΨΙΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Τὸ πρόβλημα τῆς ἐκλείψεως τοῦ ἡλίου ἢ τῆς σελήνης εἶνε οὐχὶ μόνον πρό ἀμνημονεύτων χρόνων λελυμένον, ἀλλὰ καὶ ζήτημα τόσῳ ἀπλοῦν, ὅσῳ καὶ κοινόν. Ἄν δ' ἐκάστοτε κινεῖ τὸ ἐνδιαφέρον, τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς ἀμαθείας, ἐκ τῆς περιεργείας ἢ γεννᾶ ὁ τύπος, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ φαινομένου ὅπερ ὄντως εἶναι ἀξιοπαρατήρητον. Ἐάν θέσητε μεταξὺ τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ σας καὶ μιᾶς λυχνίας λεπτοκάρυον τι βραδέως κινούμενον, θὰ ἔχητε μικρὸν ἀπεικόνισμα τῆς ἐκλείψεως τοῦ φωτός. Τοποθετήσατε εἰς γραμμὴν ἴσην, ἐν πορτοκάλιον, ἐν λεπτοκάρυον, καὶ μετὰ τοῦτο ἐν κάρυον, παριστάνοντὰ τὸν Ἡλίον, τὴν Σελήνην καὶ τὴν Γῆν, καὶ περιγράψατε εἰς ἐκεῖνα τροχίαν σχετικὴν πρὸς τὴν κίνησιν τούτων, θὰ ἔχητε ὅτε μὲν τὴν ἐκλείψιν τοῦ Ἡλίου, ὅτε δὲ τὴν ἐκλείψιν τῆς Σελήνης, κτλ.

Αὐτὸ εἶναι τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον μόνον διὰ τοὺς ἀστρονόμους ἐνέχει μικρὰν τινα σπουδαιότητα, πηγάζουσαν συνήθως ἐκ παρεμπιπτούσων τινῶν λεπτομερειῶν καὶ ἐξ ἀπροόπτων ὅλων φαινομένων, ἅτινα δυνατὸν νὰ παρουσιασθῶσι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκλείψεως ἢ τὰς διαφόρους αὐτῆς φάσεις.

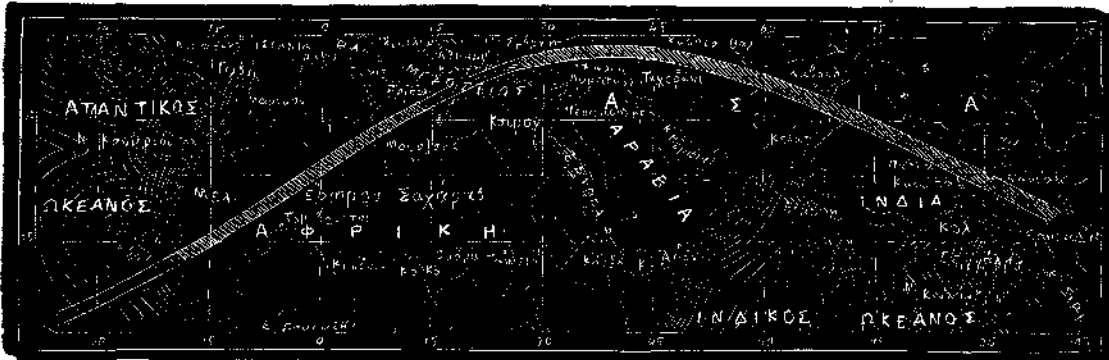
Πρὸς χάριν δὲ τῶν ἀναγνωστῶν τῆς ἀξιολόγου «Φύσεως» θέλομεν ἀναφέρει ἐνταῦθα τινὰ σχετικῶς πρὸς τὴν τελευταίαν ἐπισυμβᾶσαν ἐκλείψιν τοῦ Ἡλίου ἐν Ἀθήναις, ὡς καὶ τινὰ ὑπὸ γενικωτέραν ἱστορικὴν ἐποψίν, ὅπως δώσωμεν ἀμυδρὰν ἰδέαν τοῦ τόσον ἀπλοῦ ὅσῳ καὶ ὠραίου φυσικοῦ τούτου φαινομένου, ὅπερ οὐ μόνον συνήθως ἀλλὰ πολλάκις μάλιστα τοῦ ἔτους παρίσταται ἐν τῷ ἡμετέρῳ συστήματι.

Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τὰς γενομένας παρατηρήσεις ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος τῶν Ἀθηνῶν, ἔχομεν δυστυχῶς πᾶν ὀλίγιστα νὰ εἰπώμεν, τὸ μὲν ἐλλείψει

καταλλήλου ἀστεροσκοπείου καὶ εἰδικῶν μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων ἐν αὐτῷ, ἰδίως τῶν νεωτέρων συστημάτων, τὸ δὲ λόγῳ τοῦ συνεφώδους καὶ βροχεροῦ ἐπικρατήσαντος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλείψεως ταύτης καιροῦ, ὅστις παρεμποδίσε καὶ αὐτὰς τὰς ἔστω καὶ ἀτελεῖς παρατηρήσεις ἐκ μέρους τῶν τοῦ ἀστεροσκοπείου Ἀθηνῶν. Παρατηρήθη δὲ μόνον ἐν μέσῳ τῶν ἀνὰ τὰ νέφη μικρῶν καὶ στιγμιαίως ἀναφανισμένων οὐρανίων ὁσέων, ὁ δίσκος τοῦ Ἡλίου ἐπισκιαζόμενος κατὰ τὰς περιόδους ταύτας κατὰ τὸ τρίτον, τέταρτον, ἡμισυ, δύο τρίτα μέρη αὐτοῦ καὶ πλέον οὐ, συνεπεῖχ τῆς ἐντέλους ἐξαφανίσεως τοῦ οὐρανοῦ ὑπὸ τῶν νεφῶν. Ὡστε καθόλου εἰπεῖν αἱ ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τῶν Ἀθηνῶν γενομένηαι παρατηρήσεις, ὑπῆρξαν ἐντελῶς ἀτυχεῖς.

ὑπὸ γενικωτέραν ὁμως ἐποψίν ἐξεταζομένου τοῦ πράγματος, καὶ συνεπεῖχ τῶν ληφθεῖσων σημειώσεων ἐξ Εὐρωπαϊκῶν πηγῶν, σχετικῶς πρὸς τὴν ἡλιακὴν ἐκλείψιν τῆς 5 Ἰουνίου τρ. δυνάμεθα νὰ φιλοδώρησωμέν τινα τοῖς ἀξιότιμοις ἀναγνώσταις τῆς «Φύσεως», ἅτινα παρατιθέμεν ἐν συνόψει μετὰ τοῦ σχετικοῦ διαγράμματος καὶ τῶν δύο σπουδαιωτέρων φάσεων τοῦ Ἡλίου κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἡμέραν.

Ἡ γενομένη ἐκλείψις τῆς 5 τρέχοντος ὑπῆρξε δακτυλιοειδῆς δι' ἑλοιστοῦς κατοικοῦντας ἐπὶ ζώνης 100—200

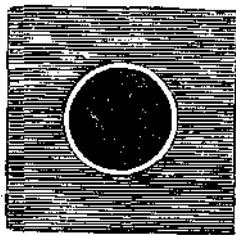
Ζώνη ἐφ' ἧς ἡ ἐκλείψις τῆς 5 Ἰουνίου 1890 ὑπῆρξε δακτυλιοειδῆς

χιλιόμε. πλάτους, ἤτοι ἀπὸ τοῦ κόλπου τῆς Γουινέας μέχρι τῆς μεσημβρινῆς Κίνας, διασχίσασα τὴν Μεγάλην ἕρημον τῆς Σαχάρας, τὴν Ἀνατολικὴν Μεσόγειον θάλασσαν, τὸ νοτιανατολικὸν μέρος τῆς Ἀσίας, τὰ Ὑμαλάια ὄρη, καὶ τὸ Τίβητ.

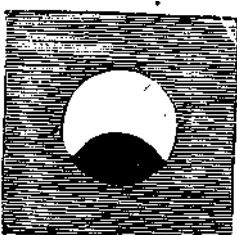
Ὁ ἡμέτερος δορυφόρος εἶχε τὴν φορὰν ταύτην πολὺ μικρὰν διάμετρον κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς μεταξὺ τοῦ Ἡλίου καὶ τῆς Γῆς διαβάσεώς του, διότι ἐμελλε, τέσσαρας ἡμέρας μετὰ ταῦτα, νὰ φθάσῃ κατὰ τὸ ἀπόγειον αὐτοῦ σημεῖον τῆς 9 Ἰουνίου, εἰς τὴν μεγαλειτέραν αὐτοῦ ἀπόστασιν τὴν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος διατρεχόμενην. Ὡστε ὁ δίσκος αὐτοῦ δὲν ἐκάλυψεν ἐντελῶς τὸν τοῦ Ἡλίου, μολονότι οὗτος εὑρίσκετο κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην πολὺ ἀπομεμακρυσμένος τῆς Γῆς, ἤτις θὰ διέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀψηλίου αὐτῆς τῆς 21 Ἰουλίου ἐλευσομένου.

Ἐξ ὅλων τῶν περὶ τὸν δίσκον σημειῶν τοῦ Ἡλίου καὶ ἐν ὄρα τῆς μεγίστης αὐτοῦ φάσεως ἐξῆγε φωτεινὴ τις καὶ φεγγοβόλος περιβάλλουσα ταινία ὡς δεικνύσιν ἢ ἀνωθι εἰκόν, ἣτις παρεμποδίσε τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀκτινοβόλων προβολῶν τοῦ ἡμετέρου Ἡλίου ὡς καὶ τῶν φωτεινῶν ἐκείνων ἐξοχῶν, αἰτινες συνήθως παρατηροῦνται ἐπὶ τοῦ δίσκου αὐτοῦ ἐν ὁμαλαῖς περιστάσεσιν.

Ἡ ἐλάττωσις τοῦ φωτός τοῦ Ἡλίου ὑπῆρξε φυσικῶς καὶ

Δακτυλ. φάσις ὁρατὴ ἐν τῇ Ἀνατολ. Μεσογείῳ

Μερικὴ φάσις ὁρατὴ ἐν Παρισίοις

σχετικώς αίσθητή, και ανάλογος προς την των ουρανίων σωμάτων ηλεκτική και προβλητική φωτιστική δύναμιν. Έν Εύρωπῃ ὁ μοναδικώτερος τόπος, ὁποῦθεν ἡ ἔκλειψις αὐτῆ ἐμελλε νὰ φανῆ μᾶλλον δακτυλιοειδῆς, και ἡδύνατο ν' ἀποβῆ ὡσεὶ λιμωτέρα και διδακτικώτερα τῇ ἀστρονομίᾳ και τῇ ἐν γένει ἐπιστήμῃ, ἤτοι ἡ νῆσος Κρήτη, δι' ὅπερ ὁ κ. Jansen, διευθυντῆς τοῦ ἀστεροσκοπίου τοῦ Meudon, και διάστημα ἀστρονόμος, ὅστις ἔχε μεταβῆ ἐσχάτως εἰς τὴν Σαχάραν διὰ νὰ συνεχίσῃ τὰς ἐπὶ τῆς ἡλιακῆς ἀτμοσφαιρας μελέτας του, ἀπίσταιεν ἐγκαίρως βοηθῆν τοῦ τινὰ εἰς Κρήτην, ὡς κέντρον, τῶν παρατηρήσεων, ἵνα λάβῃ σημειώσεις κατὰ τὴν στιγμήν τῆς δακτυλιοειδοῦς ἔκλειψις. Ἀφ' ἑτέρου και ὁ πύργος τοῦ Εἰφέλ ἐμελλε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κέντρον παρατηρήσεων ἐπὶ τῆς ἔκλειψις ταύτης εἰς πλείστους ἐπιστήμονας, και ἐὰν ὁ οὐρανός δὲν ἦτο και ἐκεῖ βροχερός και συννεφώδης, βεβαίως θὰ ἐγένοντο πρωτοφανεῖς και περίεργοι ἐκεῖθεν παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ φαινομένου ταύτου.

Ἡ τελευταία αὐτῆ ἔκλειψις τοῦ ἡλίου φέρεται αὐξοντα ἀριθμῶν 7383, ἐν τῷ μεγάλῳ καταλόγῳ τοῦ Orrolzer, και τὸν 2190ν τοῦ αἰώνος μας.

Τὸ πρῶτον σημεῖον τῆς ἐπαφῆς ἐν τῇ Γῇ τοῦ κῶνου τοῦ ἐπισκιάσματος ἤρχετο ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ὡκεανῷ ἰσημερινοῦ. ὡς ἐνδεικνύει ἡ ἡμετέρα εἰκὼν, πρὸς βορρᾶν τῆς νήσου Ἀναλήφεις, τὸ δὲ τελευταῖον κατέληγεν ἐν τῷ Ἰνδιῷ Ὠκεανῷ πρὸς βορρᾶν τῆς νήσου Κεϋλάνας.

Ἡ πρῶτη ἐπαφὴ ἐγένετο τῇ 7 ὥρᾳ και 4 λ. τῆς πρωίας, και ἡ τελευταία τῇ 1 ὥρᾳ και 4 λ. τῆς ἐσπέρας, μέσου χρόνου τῶν Παρισίων, ὥστε ἡ ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου παρατηρηθεῖσα ἔκλειψις αὐτῆ διήρκεσεν ἀκριβῶς ἕξ ὥρας, ἤτοι δύο ὥρας και λεπτά τινὰ ὀλιγώτερον τῆς μεγαλειτέρας δυνατῆς διαρκείας καθ' ἣν ἐφθάσε ποτε ἡ ἔκλειψις ἐν τῇ εὐνοικώτερᾳ περιστάσει.

Φρέν.

ΟΙ ΙΝΔΟΙ

(Συνέχεια και τέλος)

Συνεπεί τῶν ἀρχῶν τούτων παρέχεται τοῖς Ἰνδοῖς ἰδία κοινωνική και θρησκευτική φυσιογνωμία.

Ὄπου ὑπάρχουσιν οἰκογένειαι ἀνήκουσαι εἰς τὰς τρεῖς ἀνωτέρας τάξεις, συνιστῶνται προκαταρκτικὰ σχολεῖα ἐν οἷς παραδίδεται ἡ ἀνάγνωσις και ἡ γραφὴ ἀρχόμεναι συγχρόνως και ἡ ἀριθμητική. Τὰ πρῶτα γράμματα χαράσσονται διὰ ράβδου ἐπ' ἄμμου (αἱ σχολαὶ συγροτοῦνται ὑπὸ δένδρα και ἐν κατοικίῳ ἐν παραπήγμασιν). Ὡς μέσα ποιητῆς χρησιμοποιοῦσιν ἡ ράβδος και ἡ βέργα.

Τὰ γράμματα κατόπιν σημειοῦσιν ἐπὶ φύλλων φοῖνικος δι' αἰχμηροῦ σιδήρου, τέλος γράφουσι διὰ μελάνης ἐπὶ πλατανοφύλλων. Ὄταν προσέρχωνται πολλοὶ φοιτηταί, ὁ διδάσκαλος ὑποδεικνύει εἰς τοὺς μεγαλειτέρους τὸν τρόπον καθ' ὃν ὀφείλουσι νὰ διδάσκωσι τοὺς μικρότερους, σχηματίζει δ' οὕτω τοὺς πρωτοσχόλους λεγομένους.

Ἐξ Ἰνδίας μεταφέρθη εἰς Λονδίνον ἡ Λαγκαστριανὴ μέθοδος ἢ ἡ ἄλλως ἀλληλοδιδασκτικὴ ὀνομαζομένη.

Παροιμία και ἠθικὰ γνωμικὰ δίδονται πρὸς ἐγγύμασιν τῆς σκέψεως προσετι δὲ Βουδιστικὴ κατῆχσις εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ πρῶτον περιέχει τὸν κάτωθι δεκάλογον.

1. Οὐ φονεύσεις οὐδὲν ζῶον. (Οἱ Ἰνδοὶ δὲν τρώγουσι κρέας).
2. Οὐ κλέψεις.
3. Μὴ καταστῆς ἐνόχος ἀναίδειας.
4. Μὴ διὰ τοῦ στόματος ἐπιφέρῃς ἀδικίας.
5. Μὴ πίνῃς δυνατὰ πνευματώδη ποτὰ. (Ὁ οἶνος μόνον συγχωρεῖται μετρίως, βαρεῖαι ποῖναι δ' ἀναμένουσι μετὰ θάνατον τὸν μέθυσον).
6. Μὴ χέρῃς μῦρα ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς κεφαλῆς σου διασταυρουμένων τριχῶν και οὐδέποτε μὴ ζωγραφῆσῃς τὸ σῶμά σου.

7. Μὴ ἀκούῃς ἄσματα· εἰς οὐδὲν θέαμα νὰ λαμβάνῃς μέρη. (Τὸ παίγιδον τῶν κύβων συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ἀπαγορεύσιν ταύτην).

8. Μὴ κᾶθησαι, μηδὲ κατακλίνῃσαι ἐπὶ ὑψηλοῦ και πλατέος διαδανίου. (Τὸ τοῦ Βουδᾶ εἶχεν ὕψος μόνον ὀκτὼ δακτύλων).

9. Μὴ τρώῃς μετὰ μεσημβριαν.

10. Μὴ κατέχερῃς ὡς κτήμᾳ σου χρυσόν, μήτε ἀργυρον, μήτε τι πολῦτιμον.

Ὁ δεκάλογος οὗτος ὑπολαμβάνεται ὡς ὁ σπουδαιότερος ρυθμιστῆς τῆς ζωῆς, ἀλλὰ και πολλὰ ἄλλα παραγγέλματα συμβάλλουσιν αὐτῷ.

Τὸ δεύτερον μέρος περιέχει κανόνες συμπεριφορᾶς, τοῦ τρόπου τοῦ ζῆν κτλ. Ἐπονται οἱ κυριώτεροι:

1. Ὁ νέος ὀφείλει νὰ εἴθῃται τὸν διδάσκαλον ὡς αὐτὸν τὸν Βουδαν· δὲν πρέπει νὰ τῷ ἀντιλέγῃ και ἐὰν δὲν λέγῃ τὴν ἀλήθειαν νὰ μὴ ὀμιλῇ περὶ τῶν ἑλαττωμάτων αὐτοῦ· νὰ μὴ ἔρχεται παρ' αὐτῷ ἀδιακρίτως κεκλεισμένης οὐσης τῆς θύρας· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κρούει τρεῖς και ἐὰν δὲν ἀνοιχθῶσιν, ἀπέρχεται. Ὄταν ὁ διδάσκαλος ἀναβαῖνῃ ὄρος, ὁ μαθητῆς φέρεται κατόπιν ἰδῶλιον, ἵνα ἐπ' αὐτοῦ ἀναπαυθῇ.

2. Ὄταν ὁ διδάσκαλος τρώγῃ, ἀναγινώσκῃ ἐρὰ βιβλία, καθαρῆν τοὺς ὀδόντας, κάμνῃ λουτρά ἢ ἐνασχολῆται πνευματικῶς, ὁ μαθητῆς δὲν πρέπει νὰ τὸν ἀκολουθῇ ὅταν ἐνδύηται, τῷ κρατεῖ τὰ ὑποδήματα.

3. Οὐδαμῶς δύναται νὰ εἰσέλθῃ ὁ μαθητῆς, μὴ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ διδασκάλου· ἀκολουθεῖ δ' αὐτὸν μὴ περιφέρων τὰ βλέμματα δεξιᾷ ἢ ἀριστερᾷ, ἀλλὰ σιωπηλῶς, νεύων χαμαί.

4. Τὸ διδακτικὸν βιβλίον μόνον ἀφοῦ νοηθῇ κατὰ βάθος ἀνταλλάσσεται δι' ἄλλου.

5. Δὲν βήχουσιν ἐπὶ τῶν ἐσθῶν βιβλίων, οὐδὲ λαμβάνεται ἀναψυκτικὸν τι διαρκούσης τῆς ἀναγνώσεως αὐτῶν.

6. Δὲν ποιοῦσι θόρυβον διὰ τῆς ρινός· δὲν πτύουσιν εἰς καθαρὸν μέρος. Χασμῶμενος, βάλε τὴν περιχειρίδα (μανίκα) τοῦ φορέματος ἀπέναντι τοῦ στόματος. Τρώγῃ ἀθουβῶς. Ποτὲ μὴ ζῆς τὴν κεφαλῇ.

Ἐκτὸς τῶν σχολείων τοῦ λαοῦ, ἔχομεν τὰ τῶν Βραχμάνων και τρεῖς ἀνωτέρας σχολὰς μετὰ προσωπικοῦ χάριν τῶν διαφόρων ἐπιστημῶν.

Ἐφ' ὅσον δήποτε σπουδάζει ὁ νέος, καταλύει και τρέφεται παρὰ τῷ διδασκάλῳ ἢ πνευματικῷ αὐτοῦ πατρὶ, καθ' ὃ διάστημα δὲν εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ τῷ προσφέρῃ δῶρον τι πλὴν τῆς διὰ τὴν συντήρησίν του και τὰ μαθήματα πληρωμῆς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του ὅμως, ἀναλόγως τῆς καταστάσεώς του, τῷ προσφέρει ἑνα ἀγρόν, χρυσόν, τιμαλφεὶς λίθους, βοῦν ἢ ἵππον, ἐν ἀλεξιήλιον, ζεύγος εὐμαρίδων, σίτον, ἐνδύματα ἢ λεπτόν τι φαγώσιμον.

Τοιοτοτρόπως χαίρει τὴν εὐνοίαν τοῦ διδασκάλου.

Δ. Γ.

ΑΙ ΠΕΡΙ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΙΔΕΑΙ ΤΟΥ ΦΛΑΜΜΑΡΙΩΝΟΣ

Ἡ γῆνη σφαῖρα εἶναι μεγάλη δεξαμενὴ πλήρης λεπτοῦ και ἀφανοῦς ρευστοῦ, τὸ ὅποιον καλοῦσιν ἡλεκτρισμόν, ὅστις ἐνυπάρχει εἰς ὅλους τοὺς κόσμους τοῦ ἡμετέρου συστήματος, και οὕτως ἡ ἐστία ἀκτινοβολεῖ ἐν αὐτῷ τῷ ἡλίῳ. Ὡς δὲ ἡ ἔλξις, τὸ φῶς, ἡ θερμότης, οὕτω και ὁ ἡλεκτρισμός εἶναι μία ἐκ τῶν κυρίων δυνάμεων τῆς φύσεως. Οἱ παλμοὶ αὐτοῦ συντηροῦσι τὴν ζωὴν τῶν κόσμων, ἐπὶ δὲ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου, ρεύματα αὐτοῦ κυκλοφοροῦσιν ἀπαύστως ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ πρὸς τοὺς πόλους, και ἀπὸ τοὺς πόλους εἰς τὸν ἰσημερινόν.

Ἡ μαγνητικὴ βελόνη, (ἢ πυξίς) μᾶς δεῖκνυεὶ διὰ τοῦ εὐαισθητοῦ αὐτῆς δακτύλου τὴν διηγεκτῆ ταύτην κυκλοφορίαν (ρεῦμα), ἥτις διευθύνεται πρὸς βορρᾶν. Καὶ ταλαντεύεται μὲν και κινεῖται ὁποῦν διατάραξις τις ταράττη τὴν κανονικὴν πορείαν τοῦ ρευστοῦ, παρεκκλίνει δὲ ὁποῦν αἱ διατάραξις αὐταὶ εἶναι σφοδραὶ και ταράττωσι σημαντικῶς τὴν ἰσορροπίαν.

Τὸ βόρειον σέλας εἶναι ἐν μέγα ρεύμα ἡλεκτρισμοῦ ἀτμοσφαιρικόν, τὸ ὁποῖον ἀντὶ νὰ ἐκδηλωθῇ ἐν τινι περιορισμένῳ νερὶ ἐκτάσεως λευγῶν τινῶν και νὰ ὠρύεται παταγωδῶς και θυμοειδῶς, ὡς ἐνίοτε συμβαίνει, ἐξαπλοῦται ἐν τοῖς ἐναερίοις ὑψέσιν (ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ ὑδρογῶν ἀτμοσφαιρᾷ) βραδείως και γλυκέως διὰ τῆς ἀνασυνθέσεως τοῦ ἀρνητικοῦ ρευστοῦ τοῦ ἐδάφους μετὰ τοῦ θετικοῦ ρευστοῦ τῆς ἀτμοσφαιρας.

Ἡ ἀνάπτυξις αὐτῆ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ ἐν σχήματι εὐρείας ρευστοειδοῦς συνδόνης μόνον ἐν καιρῷ νυκτός εἶναι ὀρατῆ, και λαμβάνει ὅλα τὰ φαντασιώδη σχήματα, κατὰ τὸν τρόπον τῆς διευθύνσεώς της και συνωδᾷ τῇ σχηματιζομένῃ ἀπόψει ἀπὸ τῆς ἀποστάσεως τοῦ θεατοῦ. Καὶ ἐπὶ μὲν ὁ ἐκπληροσμένος ἐκ τῆς θείας ὀφθαλμῶς μόλις συλλαμβάνει ταχεῖς κυματισμοὺς λευκοὺς και ροδόχρους, οἷτινες διατρέχουσι τὸν οὐρανὸν ἀκαριαίως, ὅτε δὲ παρατηρεῖται ὕδατοειδὲς χρυσοῦν και πορφυροειδὲς παραπέτασμα, τὸ ὅποιον νομίζει τις ὅτι πίπτει ἐκ τῶν ουρανίων ὑψέων. Ἀλλοτε δὲ πάλιν τὸ βόρειον σέλας φαίνεται ὡς πυριφλέγῃς δρόσος συνδουόμενον μετὰ παραδόξου βοῆς, και ἄλλοτε ὡς δάκρυα σταγῶν περίφητα διευθύνόμενα βορείθεν πρὸς διαφόρους διευθύνσεις τῆς Γῆς. Ἰδίως δὲ αἱ ἡλεκτρικαὶ αὐτὰ ἐκδηλώσεις τοῦ γῆνου τούτου ρευστοῦ ἐκτείνουσι τὴν γλυκαῖαν αὐτῶν λαμπρότητα και λαμπρῶν πρὸς τὰς πολικὰς ζῶνας, ἐνθα αἱ καταιγίδες εἰσι σπάνιαι.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΜΑΓΧΗΣ ΓΕΦΥΡΑ

Τὰ σχέδια τῶν μηχανικῶν Schneider και Hersent.

Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ τρέχοντος αἰῶνος συνελήθη ἡ ἰδέα τῆς κατασκευῆς στερεῆς ὁδοῦ μεταξύ Γαλλίας και Ἀγγλίας, ἡ μικρὰ δὲ μεταξύ τούτων ἀπόστασις και τὸ οὐχὶ πολὺ βάθος τοῦ πυθμῆνος τῆς θαλάσσης εἰδιδε μεγάλας πιθανότητας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου.

Μεταξὺ τοῦ Ναπολέοντος και τῶν ἐπιστῶν τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῶν ἀνδρῶν ἐγένοντο πολλαὶ συζητήσεις, αἷτινες εἶχον παύσει τὸ 1838, ὅτε ὁ γάλλος μηχανικὸς M. Thomé de Gamond ἐποίησατο ἐπισταμένως μελέτας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, και ἐν ἔτει 1867. παρουσίασεν ἐν τῇ Διεθνεί Ἐκθέσει σχέδιον ὑποβρυχίου σήραγος, ὅπερ προσείλκυσε μεγάλως τὴν προσοχὴν τῶν Ἀγγλων και Γάλλων μηχανικῶν. Οἱ Ἀγγλοὶ μηχανικοὶ Low, Brunelles, Hamkshaw, ἰδίως ἐξήτασαν αὐτό, και ἐπεχείρησαν νέας καταμετρήσεις τοῦ πυθμῆνος, και ἔκαμαν πρὸς τούτοις γεωλογικὰς μελέτας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὑπὸ τὸ ὕδωρ τοῦ μεταξύ Γαλλίας και Ἀγγλίας πορθοῦ. Αἱ ἐργασίαι δι' αὐτὰ διεξαχθεῖσαι ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ και εὐκινησίᾳ, συμπλήρωσαν ἐπιφελῶς τὸ ἔργον τοῦ M. Thomé πλὴν ἡ πολιτικὴ κατάστασις τοῦ 1870 και τὰ ἐπικυλοῦσῃσαν συμβῆντα παρεκώλυσαν τὴν ἐξακολουθήσιν τοῦ ἔργου, ἐπανελήθησαν δὲ αἱ διαπραγματεύσεις κατὰ τὸ 1873, και κατέληξαν εἰς σχέδιον νόμου, ὅπερ συνεζητήθη ἐν τῇ Γαλλικῇ βουλῇ ἐν ἔτει 1875.

Ἡ Γαλλία εἰδείχθη εὐνοῖς εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην, πλὴν ἐν Ἀγγλικῇ ζωηρῶς κατεπολεμήθη, και ἀντὶ νὰ ἐγερθῶσι συζητήσεις τεχνικαὶ ἢ οἰκονομολογικαὶ περὶ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, αἰσθημα πατριωτικῶν ἠνάγκασε τοὺς Ἀγγλοὺς νὰ πολεμήσωσι και ἐργασθῶσι ὑπὲρ τῆς ματαιώσεως τοῦ ἔργου, φαντασθέντας ὅτι ἡ ὑπαρξις τοιαύτης σήραγος ἡδύνατο νὰ διακινδυνεύσῃ τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας των διευκολύνουσα οὕτω τὴν ἐκ μέρους των γειτόνων των ἐπίδραμῆν εἰς Ἀγγλίαν και συνεπῶς ὑποβιάζουσα τὴν θαλασσοκρατορικὴν δύναμιν αὐτῶν.

Ὅπως δήποτε ἡ ἐπιχείρησις αὐτῆ ἐγκατελείφη, ὡς και πολλὰ ἄλλα τέως ἐκκρεμῆς, βασιζόμεναι ὅλαι ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, τῆς κατασκευῆς δηλονότι ὁδοῦ ταχυτέρας και ἀσφαλε-

στερας τῆς διὰ θαλάσσης, ὅιον προχωμάτων ἐν ταῖς ἀκαταίς ἀμφοτέρων των Κρατῶν, εἰσοδούντων ἐπ' ἀρκετὸν πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐνθα μικρὸν μόνον ἄνοιγμα θὰ ἐπέτρεπε τὴν διάβασιν των πλοίων, μεταλλικῆς σήραγος καθεζομένης ἐπὶ τοῦ πυθμῆνος τῆς θαλάσσης, ὑποβρυχίου πλοίου κυλιόμενου ἐπὶ ὑποβρυχίων σιδηρῶν ράβδων, και πολλῶν ἄλλων ὅσα ἡ φαντασία των μηχανικῶν ἐγένετο.

Τὰ σχέδια ταῦτα σήμερον ἐντελῶς ἐγκατελείφθησαν, ἀπέναντι τοῦ ἤδη συζητουμένου, και τὸ ὅποιον και διὰ τὸ μέγα ἐνδιαφέρον, ὅπερ ὑπεκίνησεν εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη και διὰ τὴν σπουδαιότητα των ἐπιστῶν ἀνδρῶν, οἷτινες ἐπελάθοντο τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ, θέλομεν μεταφέρει εἰς τὰς στήλας τῆς «Φύσεως» μετὰ τῆς εἰκόνος τῆς γεφύρας.

Τὸ σχέδιον τῆς γεφύρας ταύτης ἐξεπόνθησαν οἱ κκ. Schneider και Hersent, τῇ συμπράξει των διαστῶν μηχανικῶν John Fowler και Baniamin Baher, οἷτινές εἰσι πεπεισμένοι ὅτι κατόπιν των ἐν τῇ τέχνῃ γενομένων τελειοποιήσεων, εἶναι κατορθωτῆ ἡ ἐξοικονόμησις τῆς ἀποστάσεως διὰ μεταλλικῶν δοκῶν 500 μ. στηριζομένων ἐπὶ βάσεων τοποθετούμενων ἐν τῷ πυθμῆνι τῆς θαλάσσης κατ' ἀναλόγους ἀποστάσεις, ἀφοῦ ἔχομεν παραδείγματα τὸν Πύργον Εἰφέλ, τὰ θαύμασια μηχανικὰ ἐκθέματα κκ. ἐν τῇ τελευταίᾳ Ἐκθέσει των Παρισίων.

Ἡ γεφύρα αὐτῆ θὰ ἔχη γραμμὴν εὐθείαν και τὴν βραχυτέραν μεταξύ των δύο ἀκτῶν, ἥτοι ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Gris-Nez τῆς Γαλλίας μέχρι τοῦ ἑτέρου τοῦ παρακειμένου τῇ Folkestone ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀποστάσεως ἐν ὄλῳ 38 περίπου χιλιομέτρων.

Τὸ ἀβαθέστερον μέρος τοῦ πορθοῦ τῆς Μάγχης εἶνε 7-8 μ., και τὸ βαθύτερον, εἰς ὃ και αἱ μεγαλιτέρας δυσκολίαι θὰ παρουσιασθῶσι, φθάνει μέχρι 55 μ. Αἱ στήλαι θὰ στηρίζωνται ἐπὶ ἐδάφους συγκειμένου ἐκ λευκῆς ἢ κυανθῆς κορτίδος ἀντεχούσης εἰς βάθος 10-12 χιλιογράμμων κατὰ κυβικόν. ἑκατοστόμετρον, θὰ κτιζώνται δὲ ἐν σχήματι ὀρθογωνιῷ βᾶσιν ἔχοντι τὸ μὲν μῆκος 25 μ. τὸ δὲ πλάτος ἀνάλογον πρὸς τὸν ὄγκον και τὸ σύστημα ἐκάστης στήλης. Τὸ ὀρθογώνιον θὰ ἀπολήγῃ κατὰ τὰ ἄκρα εἰς ἡμπεριφερείας ὅπως εὐκολώτερον ἀνίσταται εἰς τὴν φορὰν των ὑδάτων. Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει δὲ βάθους 55 μ. ἡ ἐπιφάνεια τῆς βάσεως τῆς στήλης θὰ ἔχη 1,604 τετραγωνικὰ μέτρα. Εἰς δὲ τὰ μικρότερα βᾶθη ἢ ἐπιφάνεια αὐτῆ θὰ ἦ σχετικῶς μικροτέρα.

Τὸ ὕψος των στηλῶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης μέχρι των ραβδώσεων, ἐφ' ὧν θὰ στηριχθῇ ἡ γεφύρα ἔσεται 61-μέχρι 63 μ. Ἐσημειώθη ὅτι ἀπαντα τὰ πλοῖα θὰ διέρχωνται ἀνωτέρως και ἐλευθέρως ὑπὸ τὴν γεφύραν ταύτην, ἐκτὸς τοῦ ἤδη κατασκευαζομένου «ἠ Γαλλία», τὸ ὅποιον θὰ φέρῃ 5 ἰστούς, και θὰ ἔχη ὕψος 59 μ. ἡ ἄλλησ τινὸς τοιαύτης ἐξαιρέσεως.

Τὰ μεταξύ των στηλῶν διαστήματα ἔσονται τριῶν κατηγοριῶν:

10ν ἀποστάσις	300 μ.	ἐπὶ βάθους 500 μ.
2ον	200 μ.	» 350 μ.
3ον	100 μ.	» 250 μ.

ἥτοι αἱ μεγαλιτέρας ἀποστάσεις ἀνταποκρίνονται εἰς τὰ μεγαλιτέρας βᾶθη τῆς θαλάσσης, και αἱ μικρότερα εἰς τὰ μικρότερα βᾶθη και εἰς τὰς ὄχθας.

Εἰδικοὶ φάροι θέλουσι τοποθετηθῆ δεξιόθεν των στηλῶν πρὸς ἐνδειξίν των κινδύνων, οὗς τὰ πλοῖα πρέπει ν' ἀποφεύγωσιν, ὡς και των σχετικῶν ἀποστάσεων των ἐκατέρωθεν ἀνοικτῶν κλπ.

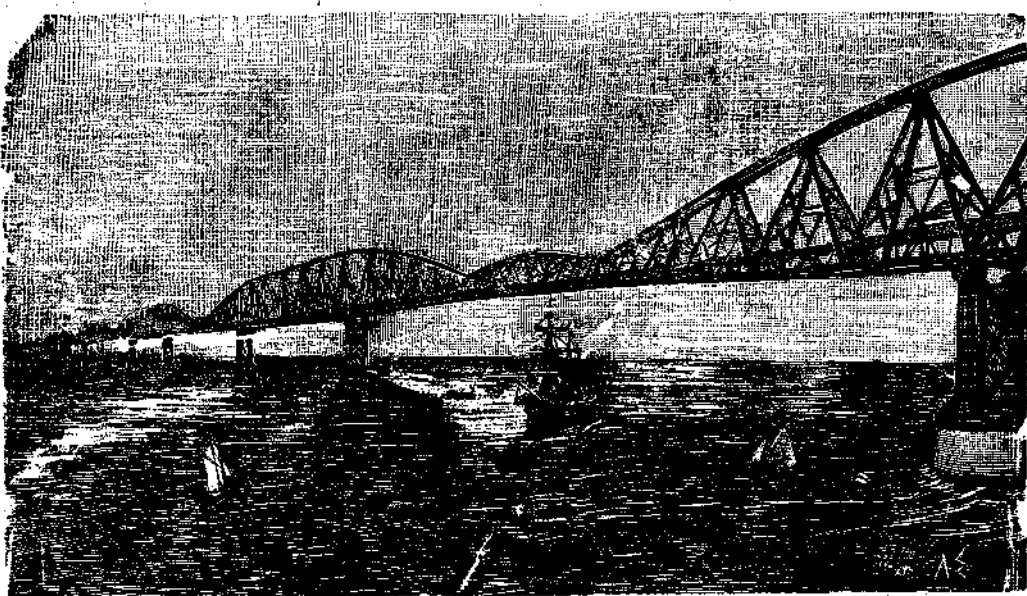
Σιδηροδρομικὰ τραῖνα θὰ διέρχωνται διπλᾷ ἐπὶ τῆς γεφύρας ἐναλλάξ. Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ παντὸς κινδύνου στρατιωτικῆς κατοχῆς ἐν ἐκατέρω των ἄκρων τῆς γεφύρας, τὰ τόξα θέλουσιν εἶσθαι κινητὰ και περιστροφικὰ. Ἐνεκα δὲ τῆς σημαντικότητος τοῦ ἔργου και τῆς καταπληκτικῆς ποσότητος των ἀπαιτηθησομένων διαφόρων ὀλικῶν, τὰ ὅποια θὰ χρησιμεύσασιν πρὸς τοῦτο, θὰ κατασκευασθῶσιν εἰδικοί λιμένες ἐκατέρωθεν των ἀκτῶν Γαλλίας και Ἀγγλίας.

Τὸ σπουδαιότερον και λεπτότερον μέρος τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης ἔσεται ἡ τοποθέτησις των βάσεων ἐπὶ τοῦ πυθμῆνος

της θαλάσσης, συνεπώς αυτά θέλωσαν εκτελεσθῆν ἐν καιρῷ εὐθέτω καὶ ἐν ἡρέμῳ καταστάσει τῶν ὑδάτων, ἰδίᾳ ὅποτε ταῦτα εἰσὼντα χαμηλά, πρὸς εὐκολίαν τῆς στερεᾶς τοποθετήσεως αὐτῶν, διότι αἱ κακοκαιρίαι καὶ τρικυμῖαι εἶνε πολὺ συνήθεις εἰς τὴν Μάγχην. Εἰς ἀποστάσεις δὲ ἀνα 200 ἕως 300 μ. θὰ ῥιφθῶσιν ἄγκυραι διὰ νὰ ἀνεγκύσωσιν ὅτι ὑλικὸν ἤθει-λεν ἀποτύχει κατὰ τὴν τῆς βάσεως τοποθέτησιν. Ὡστε ἡ με-

γαλιτέρα προ-σοχὴ θὰ δοθῆ ἰ-δίως εἰς τὴν βά-σιν τῶν ἔργων, διότι ἐκεῖ ἐγκει-ται ἡ ἐπιτυχία καὶ ἐξασφάλσις τῆς γεφύρας.

Πλὴν τῶν λι-θίων βάσεων τῶν ἐν τῇ θα-λάσῃ στηλῶν τὸ ἐπίλοιπον ὑ-λικὸν τούτων ὡς καὶ τὸ τῆς γε-φύρας εἰσεται ἐκ χάλυθος, κατὰ προτίμησιν τοῦ σιδήρου, διότι οὕτω ἐπιέρχεται οἰκονομία κατὰ

Ἡ ἐπὶ τῆς Μάγχης κατασκευασθσομένη γέφυρα.

50 ο)ο περίπου ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν μετάλλων, καὶ ἐξασα-λιζέται συνάμα ἡ στερεότης τοῦ ἔργου.

Τοιαύτη εἶναι ἐν περιλήψει ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς γιγαντιαίας ταύτης γεφύρας, ἧς ἡ δαπάνη προυπελογίσθη εἰς 380,000,000 φράγκων. διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν λιθί-νων βάσεων καὶ τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ σχετικῶν ἐργασιῶν, καὶ 480,000,000 διὰ τὴν ὑπερᾶνω τούτων γενικὴν μεταλλικὴν ἐργασίαν, ἧτοι ἐν συνόλῳ 860,000,000 φρ.

Εἶναι βεβαίον ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τοιοῦτου σχεδίου θὰ ἀπαν-

τήσῃ σοβαρὰς δυσχερείας ὑπὸ τεχνικῆν ἐποψιν, οὐχὶ ὁμῶς καὶ ἀνυπερβλήτους, ὅταν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰ θαυμάσια ἔργα τῶν τελευταίων ἐτῶν. Ἐν τούτοις πολλοὶ κίνδουοι προβλέπονται διότι αἱ στήλαι θὰ παρουσιάζωσι πάντοτε πρόσκομμα τῇ ναυτιλίᾳ, ἐν πορθμῷ ἐνθα ἤδη τὰ ἱστοφόρα πλοῖα διακινδυ-νεύουσι, συνεπὲς τῶν ἰσοχυρῶν ἐν τῷ στενῷ τούτῳ μέρει πνεόντων ἀνέμων καὶ τῶν ἐπικρατούσων καταιγίδων, ὁμι-

χλις καὶ κακο-καιριῶν, καὶ θὰ διακινδυνεύσω-σιν ἐπὶ μᾶλλον ὅπταν τὸ στε-νὸν τοῦτο ἐλατ-τωθῆ ἔτι διὰ τῆς προσθήκης τῶν στηλῶν.

Ἡ ταχεῖα δὲ ἐκτέλεσις τοῦμο-ναδικοῦ τούτου ἔργου εἶναι εὐχὴ παντὸς τοῦ ἐπι-στημονικοῦ καὶ πεπολιτισμένου κόσμου, διότι διὰ τῆς πρωτο-τυπίας καὶ με-γαλοπρεπείας αὐτοῦ θέλει ἐπι-

σφραγισθῆ ἡ ἐπιστημονικὴ εὐφυΐα τῆς ἐποχῆς μας, καὶ τιθῆ ἡ κορωνίς τῆς προόδου ἐν τῷ λήγοντι αἰῶνι καθ' ὃν ζῶμεν.

Φ. Π.

ΖΩΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΡΑΤΟΜΗΣΙΝ

Ἐσχάτως ἀνεκινήθη ἐν Γαλλίᾳ τὸ ζήτημα τῆς ζωῆς παρὰ τοῖς καρατομουμένοις, καθ' ὃ ὁ διάσημος καθηγητῆς κ.

ΣΩΣΑΝΝΑ ΡΑΜΩ

(Συνέχεια)

τὸ ἐπόμενον τετράγωνον, καὶ οὕτω καθεξῆς, μέχρις οὗ ἀρδευ-θῆ ὀλόκληρος ὁ κήπος, ὅστις συνήθως κατασκευάζεται ὡς ἐι-πομεν ἐπὶ ἰδάφους κατω-φεροῦς.

Ὁ κήπος ἐντός τοῦ ὁ-ποίου εἰσῆλθεν ὁ Θεοχάρης ἦτο τοιοῦτος, πλὴν ἀρκετὰ πυκνὸς ἀπ' ἀκρου εἰς ἀκρον καὶ ἐβαδίξε τις ὑπὸ ἀνα-δενδράδας καὶ μακρὰς δέν-δροστοιχίας ἐσκεπασμέναις ἀπὸ πυκνὰ φυλλώματα καὶ εὖσυμα ἄνθη χωρὶς νὰ βλέ-πη τὸν οὐρανόν. Δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν τῶν ἐν αὐ-τῷ χαλικοστρώτων ποικί-λων ἀτραπῶν, πορτοκαλέ-αι, λεμοναί, τερβίνθοι καὶ ἄλλα δένδρα ἐστόλιζον τὰς ὁδοὺς. Ὁ δὲ ἐν αὐτῷ ἀήρ ἦτο διαπεπερασμένος ἐκ τῶν ἀπείρων εὐωδιῶν τῶν ἰάσμων, ρόδων, γαζιῶν κτλ. καὶ ἀπέδιδεν ὄντως ὀσμὴν γλυκυτάτην καὶ φαντασιώδη.

Ὁ Κώστας νοηλῶς ἐξηπλωμένος ἐπὶ τοῦ λιθίνου ἰδωλίου...

Ὁ Κώστας νοηλῶς ἐξηπλωμένος ἐπὶ λιθίνου ἰδωλίου καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν πυκνῶν πιπεροδένδρων, μάτῃν ἐπι-κλειτὸ τὸν Μορφέα, διότι ἀντ' αὐτοῦ τὸν ἐπισκέφθη ὁ πο-νηρὸς Ἔρως, ὅστις τὸν ἐπλάνησεν εἰς τὰ τρυφερότερα μέρη καὶ τοῦ ἔτρωσεν ἐντελῶς τὴν καρδίαν.

Ὁ Ἔρως τὸν ὠδήγησεν ἀμέσως πρὸς τὸ δωμάτιον ἐνθα ἀνεπαύετο ἡ Ραλοῦ, περὶ ἣν ἡ ἐξημμένη φάντασία ἐπλίκεν ἤδη τὸ τρυφερότερον ὄνειρον. Ἡ Κυρία Ἀντωνοπούλου εἶχεν ἐγκαταλείψει μόνην τὴν δεσποινίδα Ραλοῦ ἀναπαυομένην ἀφε-λῶς ἐπὶ τοῦ διβανίου, καὶ πορευθῆ εἰς συνάντησιν τοῦ λοχαγοῦ καὶ τῆς Σωσάννας Ραμῶ οἵτινες εἶχον μεταβῆ πρὸς τὸν λόφον τῆς Λαρίσ-σης, ὅπου συνιζήτουσι ἀ-κόμη περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν δύο τῆς Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως Ἐκκλησιῶν. Ὁ Κώστας λοιπὸν συναντή-σας μόνην τὴν ποθητὴν τῆς καρδίας του, ἰγонуπέ-τησε πρὸ αὐτῆς, καὶ ἐντῷ κατακλιστῷ τούτῳ δω-ματίῳ μόλις φατιζομένην, μακρὰν παντὸς ἀδιακρίτου βλέμματος, τῇ ψυθυρίζει τὰς γλυκειὰς ἐκείνας λέ-ξεις καὶ τὰς ἐνθέρμους ἐ-κείνας ἐξομολογήσεις, ἃς μόνον οἱ τρυφερῶς ἀνταγαπώμενοι γνωρίζουσι καὶ ἐκτιμῶσι.

Βροιuhn-Sequard φρονεῖ, ὅτι μετὰ τὴν ἀποκεφάλισιν ἡ ζωὴ παύει πλέον ὑπάρχουσα, καὶ περὶ τούτου δὲν πρέπει νὰ ὑφι-σταται ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία.

«Καὶ πρὶν ἢ τὸ σῶμα τοῦ ἀτυχοῦς καταδικεῖται ἐν τῷ ἀπαισιῷ λάκῳ, ἐπιπροσθέτει ὁ σοφὸς καθηγητῆς, ὁ θάνατος εἶχε ἐπέλθει ἐντελῶς. Δὲν εἶναι δὲ δυνατόν νὰ παραδεχθῆ τις ὅτι ἡ ζωὴ ἐξακολουθεῖ ὑπάρχουσα οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν, ἀφοῦ ἡ ἀποτρόπαιος μάχαιρα ἀφαίρει τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τοῦ σώ-ματος. Τὸ νὰ φρονή τις τὸ ἐναντίον, ἐμπίπτει καθ' ὀλοκλη-ρίαν εἰς τὸ ἔδαφος τῆς φαντασίας.

«Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἐξακολουθεῖ, πολλοὶ πολ-λῆς κατέγειναν, ἀνευ οὐδεμιᾶς σημασίας. Ἐὰν δὲ ὑπῆρ-ξεν ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ παραδε-χθῆ τις, ὅτι οἱ ἰατροὶ θὰ ἦσαν τοσοῦτῳ βάρβαροι, ὥστε νὰ ἐπιλαμβάνωνται πειραμάτων ἐπὶ τῶν σωμάτων τῶν ἀτυχῶν πλασμάτων, τὰ ὅποια ἡ ζωὴ δὲν ἐγκατέλειπεν εἰσέτι; Τούτο βεβαίως θὰ ὤμοιαζε πρὸς ἐπιβίβρυνσιν τῆς ποινῆς τοῦ θανά-του, μὴ προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ νόμου.»

Ὁ δόκτωρ Μιχαὴλ Ρετορ ὁμῶς δὲν συμμερίζεται ἐντελῶς τὴν γνώμην τοῦ ἀξιότιμου αὐτοῦ συναδέλφου. Ἀμφιβάλλων δὲ, δειλῶ, φαίνεται, νὰ ἐκφρασθῆ σαφῶς καὶ ἀκριβῶς. Ἐὰν, λέγει, ἡ ζωὴ ἐγκαταλείπει τὸ σῶμα, δὲν συμβαίνει τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὰ διάφορα ὄργανα αὐτοῦ. Ἡ καρδία, ἐν παραδείγ-ματι, πάλαι ἐπὶ τινα ἔτι χρόνον, αἰ δὲ ἴνας τῶν μυῶνων δια-τηροῦσιν ἔτι μέρος τῶν δυνάμεῶν τῶν.

«Τὰ φαινόμενα ταῦτα, ἐπιπροσθέτει ὁ δόκτωρ, δὲν διαδηλοῦνται μόνον ἐπὶ τῶν σωμάτων τῶν καρατομουμένων, διότι καὶ ὁ Κλαύδιος Βερνάρδος ἀπέδειξε τούτο, κατασκευά-σας σάκχαριν διὰ τοῦ ἥπατος μετὰ τὸν θάνατον. Τούτο δὲ προέρχεται ἀπὸ τῆς συντελεστικῆς ἐνεργείας τῶν ἥπατικῶν κελιδίων, ἃτινα ἐπενεργοῦσιν ἐπὶ τῆς γλυκυγόνου οὐσίας, καὶ κατὰ φυσικὸν κανόνα, μὴ λαμβανόντων πλέον τούτων αἵ-μα, παύσασθαι τῆς ζωῆς, ἐπαύσατο καὶ ἡ ἐκκρίσις τῆς χολῆς.

«Εἶναι ἀφ' ἑτέρου γνωστὸν ὅτι ἡ γενεϊκίς, ἡ κόμη καὶ ἐν γένει πάντες οἱ βολβοί, φύουσιν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἔτι καὶ μετὰ μείζονος δυνάμεως ἢ διαρκούσης τῆς ζωῆς. Πρὸς ἀπόδειξιν

δὲ τούτου, ἀναφέρει ὡς παράδειγμα, τὴν περίστασιν καθ' ἣν ἀνορθέντος τοῦ τάφου τοῦ Ναπολέοντος Α', ἐπιβεβαιώθη ὅτι ἡ γενεϊκίς τοῦ Αὐτοκράτορος, ἧτις εἶχε ὑποβῆ πρὶν ἢ ταφῇ οὗτος, εὐρέθη ἔχουσα μῆκος χιλιοστῶν τινῶν τοῦ μέτρου.

«Ὡστε ἐναπομένει, κατὰ τὴν γνώμην πάντοτε τοῦ κ. Ρε-τορ, νὰ ἐπιβεβαιωθῆ, ἂν μετὰ τὴν καρατόμησιν, τὰ φαινόμενα ταῦτα ἐπιέρχονται οὕτως, καὶ ἂν ἡ διάνοια λειτουργῇ πάν-τοτε ἐν τῇ κεφαλῇ, ἀποκλεισμένη ὄσση τοῦ σώματος.»

Ροῦς

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ ΔΙΑΒΑΖΕΙ ΤΗ 'ΦΥΣΙΣ'

Κύριε Διευθυντά τοῦ Περιοδικοῦ ἡ ΦΥΣΙΣ.

Σὰς παρακαλῶ, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς γνωστοποιήσω ἐν εὐχά-ριστον ἀποτέλεσμα, τὸ ὅποιον ἐπέφερον εἰς τὴν μικρὰν κομῆπόλιν μας τὸ νέον καὶ πολὺ περίεργον περιοδικὸν σας ἡ «Φύσις», καὶ ἂν ἀρέσῃ καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ εὐαρεστεύσῃτε, δύνασθε νὰ τὸ δημοσιεύσῃτε.

Διατελῶ ὄλωσ ὕμπερτος

Κ. Α.

Ἐνταῦθα ζῆ γέρον τις παράξενος καὶ πολὺ κακὸς καὶ ἰδιότροπος ἄνθρωπος, τὸ θηρίον τοῦ χωριοῦ, ὡς τὸν ὀνομά-ζουσι ἐνταῦθα οἱ ἄπλοι, ὅστις εἶχε μιαν ἐγγονὴν Μαριάν, ἡ-λικίας μέχρι 14 ἐτῶν, καὶ δύο ἐγγόνους μικροτέρους, τὸν Ἀν-δρέαν καὶ τὸν Τάκην, μετὰ τῶν ὁποίων συζῆ, διότι ἀπέ-θανε πρὸ τριῶν ἐτῶν ὁ υἱὸς του, καὶ πρὸ τεσσάρων ἢ ὕμψῃ του, καὶ τοῦ ἀφήκαν τὰ τρία αὐτὰ πλάσματα, νὰ τὰ ζήσῃ καὶ νὰ τὰ ἀναθρέψῃ, θέλει καὶ δὲν θέλει, ἀλλὰ τὰ ὅποια κα-τασκοτώνει στὸ ζύλο, κατὰ τὴν κοινὴν ἔκφρασιν, δι' ἐκά-στην ἐλαχίστην ἀφορμὴν. Ὡς δὲ γνωρίζετε, ὁ κ. Νικολάκης Μ., (διότι οὕτως ὀνομάζεται), εἶναι συνδρομητῆς σας, τὸν ὅποιον σᾶς ἐνέγραψα πρὸ ἑνὸς καὶ ἐπέκεινα μηνός, τῇ αἰτίσει του, διότι εἶχε καταμαγευθῆ ἀπὸ τὴν «Φύσιν». Εἶναι δὲ κα-τευχαριστημένος, καὶ ἀμα φθάσῃ Ἄντιέρα, δὲν βλέπει τὴν ὥραν νὰ τοῦ φέρουν τὴν «Φύσιν» διὰ νὰ τὴν ἀναγνώσῃ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἀπαξ καὶ δις, ἴσως καὶ περισσώτερον.

Ἐν τούτοις, φεῖ! τὸ ὄνειρον τούτο δὲν διήρκεσε περισσότερο, διότι ἀτυ-χῶς τὰ τοιαῦτα ποθητὰ καὶ τρυφερὰ ὄνειρα ἔχουσι τὴν αὐτὴν διάρκειαν τῆς πραγματικότητος. Ὡς ἐκ συμφώνου δὲ ἀρέσκοντα φαίνεται νὰ ταλαιπωρῶσι καὶ ταῦτα τοὺς ἀνθρώ-πους.

Ἐξυπνήσας λοιπὸν ὁ Κώστας καὶ ἀντιληφθεὶς τὴν ἀπάτην του, ἐλυπήθη μὲν διὰ τὴν ἀτυχίαν, πλὴν ἐγερθεὶς ἄμα, ἐπορευθῆ πρὸς τὸ ἐστιατόριον καὶ ἐκά-θησε ἐπὶ τινος καθίσματος, προσηλώσας ἐν ταῦτῳ τοὺς ὀφθαλμούς του ἐπὶ τῆς θύρας ὅπισθεν τῆς ὁ-ποίας ἡ Ραλοῦ τοῦ βε-βαίως ἐκοιμάτο, φυλατ-τομένη ὑπὸ τῆς Κυρίας Ἀντωνοπούλου.

Ἡ θύρα ὡς ἐκ θαύμα-τος τότε ἠνοίγη καὶ ἐμπα-νίζεται ἡ Ραλοῦ ζητοῦσα ὕδωρ. Ἀ! τότε πλέον δὲν ἦτο ὄνειρον, ἦτο ψη-

ἐκλέγουσαν τὰς ὠραιότερας βῶγας τῶν σταφυλῶν καί...

λαφτῇ πραγματικότης!

Ἡ Ραλοῦ λαμβάνει τὸ ἀγγεῖον ὕδα-τος διὰ νὰ τὸ κενώσῃ εἰς τὸ πρὸ αὐτῆς ποτήριον, πλὴν ἦτο κανὸν, διότι ἀφοῦ ἐφαγον δὲν εἶχον φαίνεται φροντίσει νὰ τὸ γεμίωσι. Ὁ Κώστας ἐγείρεται ἀ-μέσως νὰ τρέξῃ νὰ τῇ φέρῃ νέον καὶ δροσερόν, ὅτε διακόπτουσα ἡ Ραλοῦ αὐτόν...

— Ποῦ εἶναι ἡ πηγὴ; τὸν ἐρωτᾷ.
— Ἴδου, δεσποινίς, ἐδῶ, πλησίον εἶναι, τῇ λέγει διὰ χαμηλῆς καὶ ὄλωσ τρυφερωτάτης καὶ διακεκομμένης φωνῆς. Ἴδου, κάτωθι τῶν μεγάλων αὐτῶν πλα-τάνων. Ἀκούετε, κυρία Ραλοῦ, ἡ πηγὴ πῶς κε-λαρίζει, ὡς κλωβὸν γε-μάτο ἀπὸ μικρὰ πτηνά...

— Ἀ! τί ὄρατον! νὰ ἔχετε δίκαιον, κύριε Θεο-χάρη, μὲ συνοδεύετε;
— Ὡ! μάλιστα, εὐ-χαριστῶς, δεσποινίς, πη-γαίνωμεν...

Τότε ἀμφότεροι, πα-τούντες εἰς τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν τῶν, ἐπὶ τῷ φόβῳ μήπως ἐξυπνήσωσι τὴν κυρίαν Ἀντωνοπούλου, κα-τέρχονται ταχέως τὴν κλί-

— Ο παππούς διαβάει τη «Φύσι»... κρυγάζει μετά χαράς προίαν...

— Για σταθήτε, λέγει αφνης η Μαρία, προς τους αδελφούς της...

— Μήπως μάς βλέπει, Ανδρέα, ο παππούς;... ερωτά η Μαρία.

— Ο παππούς διαβάει τη «Φύσι»... απαντά ούτος. Και άμέσως και οι τρεις...

— Ο παππούς διαβάει τη «Φύσι», απαντά χαριείς ο Ανδρέας...

— Είναι καιρός να επιστρέψωμεν, διότι πλησιάζει η ώρα του σχολείου...

Και άμέσως και οι τρεις επιστρέφουν εις την οικίαν κυλίωντος...

μακα και μόλις φθάντες εις τον κήπον... άνευ αίτιας, κινούμενοι...

Και διατί; Διά να ένοχοποιηθώσιν άμφοτέροι. Και οι δύο συνένοχοι...

— Όπότεν η Σωσαάνα Ραμώ, συνοδευομένη πάντοτε υπό του ύποχρεωτικού...

— Η παιδαγωγός μόνη άντιληφθείσα του γεγονότος έλυπήθη...

— Η παιδαγωγός μόνη άντιληφθείσα του γεγονότος έλυπήθη... άκατανοήτως...

— Η παιδαγωγός μόνη άντιληφθείσα του γεγονότος έλυπήθη... άκατανοήτως...

— Η παιδαγωγός μόνη άντιληφθείσα του γεγονότος έλυπήθη... άκατανοήτως...

— Παππού, έδιαβάσαμεν και πηγαίνομεν εις το σχολειον... Ο παππούς διαβάει τη «Φύσι»...

— Παππού, θα πάμε εις το σχολειον, επαναλαμβάνει ο Ανδρέας...

— Παππού, θα πάμε να παίξωμε, φωνάζει μετ' έμφύσεως ο Τάκης...

— Ο παππούς διαβάει τη «Φύσι» και δεν κινείται... Μπα, ο παππούς έγεινε καλός...

— Ο παππούς διαβάει τη «Φύσι», λέγει αφνης ο Τάκης...

— Όχι, κουτί, του άπαντα άμέσως η Μαρία, διότι, τότε είναι...

Και ενψ έφθανον εις την οικίαν των, βλέπουσαν άνελπίστως...

— Μπα, ο παππούς διαβάει άκόμη τη «Φύσι», λέγει η Μαρία...

Η ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΟΥ ΦΩΤΙΣΜΟΥ

— Εν τινι μελέτη αυτού επί του φωτισμού των Παρισίων, ο κ. Υπόλυτος...

παρμερίσσασι επιτηδείωσιν τον λοχαγον εκειθεν, οστις δεν ειχεν...

— Ναι, δεσποινίς, τη έλεγεν ο λοχαγός, εις τους πόδας της...

— Την προίαν, ενψ ανεχώρουν εκ Ναυπλίου ειχε συμφωνηθή να υπάγουν...

— Την προίαν, ενψ ανεχώρουν εκ Ναυπλίου ειχε συμφωνηθή να υπάγουν...

— Την προίαν, ενψ ανεχώρουν εκ Ναυπλίου ειχε συμφωνηθή να υπάγουν...

— Την προίαν, ενψ ανεχώρουν εκ Ναυπλίου ειχε συμφωνηθή να υπάγουν...

— Amant billet! δηλαδή... έρωτικόν μπλιετακι, απαντά ούτος...

— Όχι, Κύριε, λέγει ο κ. Γιαννάκης... Ο δέ υίος του κ. Κ...

— Ο κ. Δ... υποψήφιος βουλευτής περιποιείται δύο έκλογεις...

— Πώς το λένε αυτό το τελευταίον φαγητόν που μάς τράταρες;

— Α! αυτό, απαντά ο κ. Δ... το λέγουν, το γλυκό ζυλάκι...

ΕΥΤΡΑΠΕΛΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Τί παγωτά έχετε; έρωτά ο Κύριος.

— Κρέμα, φραμπουάζ και άμυγδαλιές, απαντά ο ύπηρέτης. — Τί είναι πλέον αυτό...

στεύσωμεν τας άρχαίας παραδόσεις, αύται μάς λέγουσιν ότι τα λαμπρά...

— Τό στοιχειό είναι φοβερόν φάντασμα τό όποιον φοβούνται και σέβονται...

— Τό στοιχειό είναι φοβερόν φάντασμα τό όποιον φοβούνται και σέβονται...

— Τό στοιχειό είναι φοβερόν φάντασμα τό όποιον φοβούνται και σέβονται...

— Τό στοιχειό είναι φοβερόν φάντασμα τό όποιον φοβούνται και σέβονται...

— Amant billet! δηλαδή... έρωτικόν μπλιετακι, απαντά ούτος...

— Όχι, Κύριε, λέγει ο κ. Γιαννάκης... Ο δέ υίος του κ. Κ...

— Ο κ. Δ... υποψήφιος βουλευτής περιποιείται δύο έκλογεις...

— Πώς το λένε αυτό το τελευταίον φαγητόν που μάς τράταρες;

— Α! αυτό, απαντά ο κ. Δ... το λέγουν, το γλυκό ζυλάκι...

ΕΥΤΡΑΠΕΛΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Τί παγωτά έχετε; έρωτά ο Κύριος.

— Κρέμα, φραμπουάζ και άμυγδαλιές, απαντά ο ύπηρέτης. — Τί είναι πλέον αυτό...

— Τό στοιχειό είναι φοβερόν φάντασμα τό όποιον φοβούνται και σέβονται...

— Τό στοιχειό είναι φοβερόν φάντασμα τό όποιον φοβούνται και σέβονται...

— Τό στοιχειό είναι φοβερόν φάντασμα τό όποιον φοβούνται και σέβονται...

— Τό στοιχειό είναι φοβερόν φάντασμα τό όποιον φοβούνται και σέβονται...

— Τό στοιχειό είναι φοβερόν φάντασμα τό όποιον φοβούνται και σέβονται...

— Μπα, περίεργον πράγμα, είχα εις τὰ θυλάκιόν μου ἕν ψευδὲς εἰκοσόφραγκον, καὶ τὸ ἔχασα. Ἐνόμισα δὲ ὅτι σὰς τὸ εἶχον δώσει κατὰ λάθος!

— Ἄ! τότε, pardon, Κύριε, στατήτε νὰ κυττάξῃ ἐγώ, τέλει καλῆτερα ἕνα ἀληθινὸ φράγκο παρὰ ἕνα ψεύτικο ναπολεόν!

— Στατήτε νὰ κυττάξῃ ἐγώ!....

Παρά τινι ράπτῃ τῆς ὁδοῦ Ἐρμού.

— Ναι, θέλω ὀλόκληρον ἔνδυμασίαν ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὄφρασμα, καὶ δύο γελέκια λευκὰ λινά.

— Πολὺ καλὰ, Κύριε, ἀπαντᾷ ὁ ράπτῃς. Νὰ σὰς πάρω μέτρον.

— Πόσον θὰ κοστίσουν;

— Ἐκατὸν ἑβδομηκοντα πέντε δραχμάς.

— Πολὺ καλὰ, κάμετέ τα, καὶ νὰ μοῦ τὰ στείλετε εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἅμα τελειώσουν.

— Νὰ περάσετε νὰ τὰ δοκιμάσητε τὴν Τετάρτην, Κύριε.

— Ὄφ! εἶναι περιττόν, βαρύνομαι. Νὰ τὰ κάμετε ἀκριβῶς εἰς τὰ μέτρα μου, καὶ νὰ τὰ στείλετε τὸ Σάββατον εἰς τὴν οἰκίαν μου.

— Ἄν δὲν ἦσθε ἐκεῖ;

— Νὰ τὰ ἀφήσῃ ὁ ὑπάλληλός σας.

— Πολὺ καλὰ, Κύριε. Τὰ θυλάκιά σας τὰ συνειθίζετε μικρὰ ἢ μεγάλα;

— Ἄ! ναι, ἔχετε δίκαιον, δὲν σὰς εἶπον. Νὰ τὰ κάμετε πολὺ εὐρύχωρα, διότι θέτω πολλὰ χαρτιά, χρήματα κτλ.

— Ὅπως αὐτὰ τὰ ὁποῖα φέρετε τώρα;

— Ἄ! ναι, ἰδοῦ. Κυττάξτε.

Ὁ ράπτῃς, παρατηρήσας μεγάλην ξηρασίαν ἐν αὐτοῖς, τὸν παρέπεμψεν εἰς τὰς ἑλληνικὰς Καλένδας.

Εἰς διανομὴς τοῦ Ταχυδρομείου διανέμει ἐπιστολάς καὶ ἀποτεινόμενος εἰς νέον ὑπῆρέτην οἰκίας τινός:

— Λάβε ἕνα γράμμα, τῷ λέγει διὰ τὸν Κύριον Ἰω. Παπαδόπουλον.

— Καὶ πότε ἔμαθες τὸ ὄνομά του σὺ; αὐτὸς μόλις πρὸ ὀλίγου ἐφθασεν ἐκ Ναυπλίου, ἐρωτᾷ ὁ θυρωρὸς ὅπως ἐκπληκτός.

Ὁ διανομὴς τοῦ δίδει μίαν πεντάλφα, ἀφίνει τὸ γράμμα καὶ φεύγει.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

4ον

KINEZIKON AINIΓMA

- Πάντοτε σ' ἀκολουθῶ καὶ πάντοτε μετὰ σοῦ διακίνω,
- Δὲν φέρω πῖ — του — ρα,
- Οὔτε γὰ — λα — τα,
- Τὸ ὄψωρ δὲν φοβοῦμαι,
- Ἡ πυρὰ δὲν με πειράζει,
- **Τὰ ὄπλα περιφρονῶ,**
- Τὸ φῶς με φονεύει.

Τί εἶμαι;

Ὁ λύτης τοῦ ἀνωτέρω αἰνίγματος λαμβάνει ὡς δῶρον ἕν βιβλίον εἰκονογραφημένον, μίαν καρφίδα ἀξίας μέχρι δραχμῶν τριῶν, ἢ λαίμοδέτην nouveauté ἴσης ἀξίας.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ 'ΦΥΣΕΩΣ,

Α. Η. Β. Ἰτέαν. Ἐνεγράψαμεν τὴν δεσποινίδα Β. Η. Τ. εἰς Γαλαξίδιον ἀνθ' ὑμῶν. — Η. Κ. Σύρον. Ἀποστέλλομεν τακτικῶς ὑμῖν 6 φύλλα, ὡς γράφετε, ἀναμένομεν ἐνεργείας σας. — Α. Σ. Πά-

τρας. Ἐλάβομεν συνδρομὴν σας, εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξις σας φέρει ἀριθ. 197. Δῶρα ἀποστέλλομεν ταχυδρομικῶς. — Α. Ν. Φ. Λαῦκον. Συνδρομὴν ἐλάβομεν. Ἀπόδειξις σας φέρει ἀριθ. 198, ἣν ἀποστέλλομεν σὺν παρόντι φύλλῳ. — Ε. Β. Σύρον. Ἐλάβομεν δελτάριόν σας, ἔχει καλῶς, ἀναμένομεν πάντοτε ἐνεργείας σας. — Ε. Κ. Ἄγ. Πέτρον. Ἐλάβομεν ἐπιστολήν σας μετὰ συνδρομῆς. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξις σας φέρει ἀριθ. 199, ἣν δεόν νὰ φυλάξῃτε διὰ κληρώσεως. — Ι. Δ. Ζάκυνθον. Μετὰ συγκινήσεως ἐλάβομεν ἐπιστολήν σου μετὰ συνδρομῆς καὶ σὲ ἐνεγράψαμεν συνδρομητήν. Ἀπόδειξιν καὶ δῶρα θὰ λάβῃς προσεχῶς. Ὀμηλικὰς σου ἔχομεν καὶ ἄλλους συνδρομητάς, ἰδίως ἐναῦθα, ὥστε ἐλπίζομεν νὰ τοὺς ὑπερβῆς εἰς ὅλα. Πατέρα ἀσπαζόμεθα. — Σ. Σ. Μέγαρά. Δῶρα ἀπεστείλαμεν προχθές. Εὐχαριστοῦμεν εὐχαιρινεῖς διαθέσεις σας, ἀναμένομεν καὶ ἄλλους. Περὶ πρόκαταβολῆς δύνασθε δεχθῆτε μετὰ παραλαβὴν φύλλων τιῶν. Ἀποπτεῖλατε σημείωσιν ὀνομάτων. — Η. Η. Κ. Κωνσταντίναν. Ἐλάβομεν ἐπιστολήν μετὰ [συνδρομῆς καὶ εὐχαριστοῦμεν πολὺ δι' εὐγενεῖς διαθέσεις σας. Ἀπόδειξις σας φέρει ἀριθ. 201, ἣν ἀποστέλλομεν σὺν τῷ παρόντι φύλλῳ. Δῶρα ἀποστέλλομεν προσεχῶς. Ἀποστολὴ φύλλου τακτοποιηθῆσεται καὶ ἡσυχεῖτε. Ἀναμένομεν ἐγγράφην νέων συνδρομητῶν. Κληρώσεις λαχείων γενήσονται εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὅτε δημοσιευθῆσονται ἀριθμοὶ κτλ. Περὶ ζητουμένων βιβλίων θὰ σὰς γράψωμεν. — Δ. Γ. Βόνιτζαν. Ἐνεγράψαμεν συνδρομητάς, εὐχαριστοῦμεν, ἀναμένομεν καὶ ἄλλους. Περὶ ταχείας ἐκδόσεως ἐνταλμάτων θὰ φροντίσωμεν δεόντα καὶ θὰ ἔχετε πληροφορίας μετὰ προσεχῆς φύλλον. — Φ. Μ. Αἰμῆν. Ἐλάβομεν ἐπιστολήν σας καὶ ἐπιταγήν, εὐχαριστοῦμεν. Ἀναμένομεν καὶ ἄλλους. Ἀπόδειξις σας φέρει ἀριθ. 202, ἣν ἀποστέλλομεν σὺν τῷ παρόντι φύλλῳ. Περὶ μαρσαμοῦ προσωπικοῦ συμφωνοῦμεν, εἶναι τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας καὶ πάντες ἀγανακτοῦμεν δι' ἀφόρητον κατάστασιν, ἣτις φαίνεται μόνον ἀπὸ τὴν μέλλουσαν κεφαλὴν διορθωθῆσεται. — Η. Γ. Κ. Λάρισσαν. Ἐλάβομεν εὐμενῆ ἐπιστολήν σας καὶ εἴμεθα ὑπόχρεοὶ διὰ πρόθυμον συνδρομὴν σας. Ἀπόδειξιν καὶ δῶρα θὰ ἔχῃτε προσεχῶς. Ἀναμένομεν ἐνεργείας σας καὶ δεχθῆτε ἀπείρους εὐχαριστίας μας. — Ε. Κ. Κύμην. Ἐλάβομεν συνδρομὴν σας, εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξις σας φέρει ἀριθ. 204, ἣν ἀποστέλλομεν σὺν τῷ παρόντι φύλλῳ. Προσπαθήσατε κάτι τι. — Γ. Π. Λαύριον. Ἐλάβομεν συνδρομὴν ἐξάμηνον. Ἀπόδειξιν καὶ δῶρα παρεδώσαμεν κομιστῇ, εὐχαριστοῦμεν.

Ε. ΣΤΑΝΛΕΪ

Η ΓΗ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΡΑΚΤΑ

Ἐξεδόθη ἤδη τὸ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον πλήρες περιπετειῶν καὶ περιεργωτάτων ἱθίμων καὶ ἡθῶν τῶν ἀφρικανικῶν λαῶν σύγγραμμα, ἐν μεταφράσει, τῆς πρώτης περιηγήσεως τοῦ Στάνλεϋ εἰς Ἀφρικήν, ὅπερ εἶναι ἀξίον ἀναγνώσεως καὶ μελέτης.

Τιμᾶται δρ. 3 καὶ ὁ βουλόμενος ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Φύσεως» ν' ἀποκτήσῃ τοῦτο δύναται ν' ἀποστείλῃ τὸ ἀντίτιμον μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν καὶ θέλει λάβῃ αὐτὸ ἀμέσως καὶ ἀσφαλῶς.

ΕΙΣ ΠΡΟΣΟΧΗΝ!

Ὁ ἐγγράφων 1 συνδρομητὴν εἰς τὴν «Φύσιν», λαμβάνει ἐγγράφως τὰς εὐχαριστήσεις μας.

Ὁ ἐγγράφων 2-3 συνδρομητῆς, λαμβάνει ὡς δῶρον μίαν ὠραίαν εἰκόνα.

Ὁ ἐγγράφων 5-6 συνδρομητῆς, λαμβάνει ἕν ὠραῖον βιβλίον εἰκονογραφημένον.

Ὁ ἐγγράφων 12-14 λαμβάνει ἕνα ὠραῖον λαίμοδέτην Nouveauté καὶ τὴν Φύσιν ἐπὶ ἕν ἔτος.

Ὁ ἐγγράφων 15 συνδρομητῆς, ὅλα ἐν γένει τ' ἀνωτέρω. Καὶ ὁ ἐγγράφων πλείονας τούτων, ἀφίεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Φύσεως.

Ἐνωστέα: δὲ, ὅτι αἱ συνδρομαὶ δεόν νὰ προπληρώνονται.